

Viden om...

Brugen af den profetiske gave

10 bibelske og praktiske retningslinier for profetiens
prøvelse, tolkning og anvendelse

10 bibelske og praktiske retningslinier for profetiens prøvelse, tolkning og anvendelse

1. Profeti bør ikke ringeagtes.

Ny Testamente opfordrer os til at værdsætte og tage imod profetiske gaver i menigheden (1. Tess. 5,20). Vær åben for at Gud kan tale ind i dit liv, også gennem mennesker som du ikke selv ville have valgt. Lad ikke den profeterendes stil eller personlighed få dig til at ringeagte det profetiske ord.

2. Profeti skal prøves.

Når vi modtager en profeti, skal vi altid spørge, om det stemmer overens med Biblen (sandhedstest; 1. Tess. 5,21), om det herliggør Jesus (kristologisk test, 1. Joh. 4,2; Åb. 19,10b), og om det opbygger mennesker i kristen tro og livsførelse (frugt-test; 1. Kor. 14,3).

3. Profeti er stykkevis.

Eftersom Gud bruger menneskelige og ufuldkomne talerør, er profeti stykkevis i sin karakter (1. Kor. 13,9). Den profetiske indsigt i Guds vilje i en given situation er ikke fuldkommen og kan være farvet af talerørets egen vilje eller egne ønsker. Forskellig modenhedsgrad i

profetiske gave kan også indvirke på graden af korrekthed og præcision. Det er ikke sådan, at enten er det hele rigtigt, eller det hele er forkert. Det hele skal prøves, og den del som er god, skal vi holde fast i (1. Tess. 5,21). I Gammel Testamente var profeternes ord et autoritativt ord fra Gud. I Ny Testamente, hvor alle i menigheden kan profetere (1. Kor. 14,31), er det anderledes. Her er der både plads til at prøve ordet og plads til at fejle.

4. Profeti er til opbyggelse, ikke til fordømmelse.

Profetiens hensigt er at opbygge, formane/opmuntre og trøste (1. Kor. 14,3). Modtager du en profeti, som bringer fordømmelse og bundethed ind over dit liv frem for evangeliets frigørelse, skal du afvise ordet. Profetier af advarende eller revsende karakter, som kan bringe en person i forlegenhed, hører ikke hjemme i offentlige forsamlinger. Oftest skal et sådant ord kun bruges i lønkammeret i bøn for personen. Skal det undertagelsesvist siges til personen, bør det være i en beskyttet sammenhæng, med tilladelse fra og i

overværelse af nogle fra det lokale åndelige lederskab.

5. Profeti kan have en vejledende og bekræftende funktion, men bør ikke have en styrende funktion.

Retningsgivende profetier bør ikke stå alene. Hvis ordet er af forudsigende karakter og måske angår vigtige valg i dit liv, er det først og fremmest vigtigt, at du selv hører fra Gud og erfarer Guds fred i det valg, du foretager. Det profetiske ord kan bekræfte os i noget, som Gud i forvejen har talt til os om - eller det kan gøre os åbne for nye muligheder, som Gud efterfølgende kan bekræfte på forskellige måder.

6. Profeti skal tolkes.

Det er vigtigt at skelne mellem åbenbaring, tolkning og anvendelse. Selve åbenbaringen kan komme i form af billeder eller gådefulde ord, hvis tydning ikke straks står klart for os. Derfor skal vi give os tid til i bøn at spørge Gud om betydningen af det profetiske ord og gøre brug af personer i menigheden, der har visdom til at tolke

ordet. Det kan være en stor hjælp at optage profetien på bånd og efterfølgende skrive den ned på et stykke papir, idet det giver et andet overblik at se ordene end at høre dem.

7. Profeti skal anvendes - men på forskellig måde.

Når vi har forstået indholdet af en åbenbaring, kommer vi til spørgsmålet om dens anvendelse. Er det et ord til hele menigheden eller til en enkelt person? Er det et ord, der skal siges nu, eller skal det siges senere, når tiden eller modtageren er mere moden til det? Er det noget, der skal siges i menigheden, eller er det til brug i lønkammeret? Profetisk åbenbaring har ikke én bestemt anvendelsesform. I hvert enkelt tilfælde må vi søge

Helligåndens og evt. andre kristnes vejledning. Det er f. eks. en god regel at dele de personlige profetier, man modtager fra andre, med sin lokale præst.

8. Profeti opfyldes ikke automatisk, men er en invitation fra Gud.

De fleste profetier er at opfatte som invitationer fra Gud; Hans kaldelse på områder af vort liv, hvor Han ønsker at udvide vores tro, gøre os opmærksomme på nye muligheder og føre os ind i vækst. Vi kan handle på det profetiske ord ved at lade det inspirere vore bønner og lade det "fremprovokere" nye trosskridt, alt efter Guds ledelse og de muligheder Han giver.

9. Profeti kan have et langtidsperspektiv.

Når der er profetiske ord, som forekommer os helt uforståelige eller irrelevante i forhold til vores egen nuværende situation, kan forklaringen naturligvis være, at ordet ganske enkelt er forkert. Men det kan også være, at profetien har et længere perspektiv end de førstkommende uger, måneder eller år. Derfor er det klogt at sætte profetien "op på hylden" et stykke tid. Forhold dig afslappet, og se om det bliver relevant senere hen i dit liv. Uopfyldte profetier kan håndteres på samme måde.

10. Profeti hører hjemme i fællesskabet og er af offentlig frem for privat karakter.

Den enkelte menighed må lave sine egne "husregler" for håndteringen af den profetiske tjeneste. Der er ikke én måde, som er den rigtige. Men et bibelsk udgangspunkt er at forstå profeti som et anliggende for og i fællesskabet. Der er mere beskyttelse og opbyggelse - både for den profeterende, for den der modtager profeti og for menigheden - når profetiske ord er offentlige frem for private. Det er der mindst fire grunde til:

- 1. Der bør være nogle til at bedømme profetien.
 - 2. Der bør være nogle til at være vidner og til at huske, hvad der blev sagt.
 - 3. Der bør være nogle til at hjælpe med evt. tydning og opfølgning.
 - 4. Selv om profetien er til en enkeltperson, bygges hele menigheden op, når den erfarer Guds profetiske og omsorgsfulde nærvær i sin midte.
- I de situationer, hvor en profeti af forskellige beskyttende hensyn bør bringes mere diskret til en enkeltperson, bør en tredje person være til stede.

Brugen af den profetiske gave

Profetisk tale har et stort potentiale til at forløse Guds nærvær i menneskers liv. Skal dette potentiale frigøres til positiv opbyggelse og værnes mod misbrug, er der brug for vejledning i den menneskelige og menigheds-mæssige håndtering af denne gave.

Det er en sådan vejledning i den profetiske gaves praktiske og åndelige håndtering, dette hæfte ønsker at præsentere gennem 10 kortfattede råd.

Teksten henvender sig både til personer, der virker i den profetiske gave og personer, der modtager profetiske ord fra andre – samt til menighedsledere og præster, der står med det overordnede ansvar for at regulere den profetiske gave efter bibelsk forbillede til opbyggelse for menigheden.

Udgivelses-info:

Udgivet første gang i 1998
Genoptrykt i 2011

© ved Morten Munch

DanskOase

Dansk Oase arbejder for fornyelse, udrustning og mission i den danske folkekirke og i frie lutherske menigheder.